

# Rättigheter - en antipolitik

Politik är hur gemenskaper bestämmer för att leva tillsammans. Hur gemensamma frågor ska hanteras. Hur makt och resurser ska fördelas. Med den här förståelsen blir alla organisationer och grupper lika politiska.

Folkrörelser, familjer, Volvo, kyrkor, moskéer, parlament, arbetsplatser skapar gemenskap. De tar kontinuerligt politiska beslut om hur det gemensamma ska fungera. Ett parlament är i princip inte mer politiskt än ett bostadsbolag eller ett tempel. Ibland är det politiska diktatoriskt och ibland är det mer demokratiskt. Ibland är det politiska förtryckande och ibland är det befriande.

## Skydd mot gemenskapen

Rättigheter är det skydd grupper och enskilda har rätt till i en gemenskap gentemot gemenskapen. Rättigheter är därmed också ett skydd mot politiska beslut. Rättigheter blir på så sätt en sorts antipolitik. Detta blir lite paradoxalt eftersom grupper tar politiska beslut om rättigheter, beslut om vad organisationen inte kan besluta om. Politik tar beslut om hur politiken ska begränsas.

Exempelvis Arbetarrörelsens Bildningsförbund har beslutat att den är federation. Och Equmenia kyrkan har beslutat att den är kongregationalistisk. Det innebär att deras politiska beslut är att riksorganisationen inte kan styra regionala eller lokala delar av sin organisation. Lokala organisationer skyddas mot riksorganisationens politik. På så sätt har rättigheter för de lokala organisationerna skapats.

## Ickevåldsrätt

Inom plogbillsrörelsen infördes under nittiotalet en [Ickevåldsrätt](#). Den verkar som ett skydd mot dominans, mobbning och sekterism i plogbillsrörelsen. Ickevåldsrätten innebär att alla grupper och enskilda har rätt till skydd från förtryck och övergrepp. Ickevåldsrätten lägger över det ansvaret på alla grupper och enskilda som deltar. De har alltså både rätt till skydd samt skyldighet att se till att detta skydd upprätthålls.

Det uppstår ett problem när solidariska grupper fixerar sig helt på rättigheter.

Ifall kamp för att genomföra jämlikhet för förtryckta, underordnade, migranter, transpersoner, homosexuella, kvinnor, eller personer med funktionsvariationer ensidigt fastnar i rättigheter blir kampen ett undanträngande av det politiska. Samhällsomvandling kanske ersätts med frågan om hur vi likvärdigt kan delta i rådande ordning. Rättighetskamp frestas att tränga undan politiska beslut om hur makt och resurser ska fördelas, om hur vi kan uppfinna och utveckla nya demokrati- och samhällsformer, om hur vi vill leva mer rättvist och solidariskt tillsammans.

Per Herngren

2013 02 06, version 0.2.2

Välkommen på [tvådagarskurs om hur grupper och organisationers politik kan bli mer jämlik, innovativ och demokratisk](#).

**Tack** till Lena Rudeke och Maria Jacobson från ABF och Allt är möjligt för samtal på Bishops Arms om problem med rättighetskamp efter mitt föredrag på ABF 5 februari 2013.